
97-2-RE

CAUSA 97-2-RE

Número de registre: 118-1997. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 17 DE SETEMBRE DE 1997

BOPA núm. 58, del 17 de setembre de 1997

En nom del Poble Andorrà,

El Tribunal Constitucional,

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el dia 23 de juliol de 1997 pel Ministeri Fiscal, mitjançant el qual interposa en aplicació de l'article 38, 89 i 96 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, un recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió del Tribunal Constitucional del dia 10 de juliol de 1997,

Vista la Constitució i especialment els articles 41, 98 c) i 102,

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i especialment el títol IV, capítol sisè,

Vist l'aute precitat del Tribunal Constitucional del dia 10 de juliol de 1997,

Escollat el magistrat ponent, Sr. Joan Josep López Burniol,

Antecedent

Únic

El Ministeri Fiscal manifesta i reconeix, en les al·legacions del seu recurs de súplica, que "el Tribunal Constitucional no pot entrar a examinar si s'ha produït o no una eventual "manca d'imparcialitat" en la resolució del Ministeri Fiscal", així com que "la resolució d'inadmissió d'aquest Tribunal probablement vingui determinada per una defectuosa formulació de la demanda", per la qual cosa aclareix que "el Ministeri Fiscal no pretenia ni pretén que aquest Tribunal es pronunciï sobre una eventual manca d'imparcialitat en què hagués pogut incórrer, sinó sobre el fons de les lesions constitucionals al·legades per la defensa d'Antoni Ubach".

El Ministeri Fiscal argumenta que "la formulació del recurs d'empara per part d'aquest Ministeri no es va produir de forma discrecional (...) sinó perquè la intervenció directa d'aquesta durant els tres anys que ha durat el procediment (...) portaven de forma inevitable i per coherència professional que

el Ministeri Fiscal denegué l'obertura de la via d'empara"; però, precisament "aquesta eventual manca d'objectivitat (...) és el que fa sorgir a aquest Ministeri el "dubte raonable" sobre si es podien haver produït les lesions de drets fonamentals invocades, (...) ja que la interpretació donada per aquest Tribunal en l'aute objecte del present recurs portaria de forma quasi inevitable a la no interposició de recursos d'empara en les sentències recaigudes en l'àmbit dels processos penals sempre que el Ministeri Fiscal s'hagués pronunciat davant dels òrgans de la Jurisdicció ordinària sobre les eventuais vulneracions".

Fonaments jurídics

Primer

L'argumentació del Ministeri Fiscal és tan lògica com el seu corol·lari necessari, ja que la interpretació donada -en el seu recurs- pel Ministeri Fiscal a l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional portaria, de forma quasi inevitable, a l'obligada interposició de recursos d'empara contra totes les sentències recaigudes en l'àmbit dels processos penals, sempre que el Ministeri Fiscal s'hagués pronunciat davant dels òrgans de la jurisdicció ordinària sobre les eventuais vulneracions, ja que, si no es fes així, sí que es podria parlar amb fonament de discrecionalitat del Ministeri Fiscal.

La virtualitat d'aquesta conseqüència és contrària a la legislació vigent, clarament limitativa respecte a l'àmbit d'aplicació del recurs d'empara, i exigeix, necessàriament, que l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional no sigui entès més enllà dels seus propis termes i que, per tant, no es generalitzi la possibilitat d'interposar-lo. Aquesta interpretació -respectuosa amb la lletra i amb l'esperit de la norma- és la ja sostinguda reiteradament per aquest Tribunal (causa 95-1-RE i causa 95-4-RE) i que també és ratificada en la present causa.

Segon

Conseqüentment, convé fer palès que, d'acord amb l'article 102 de la Constitució, el Ministeri Fiscal està legitimat per demanar empara davant del Tribunal Constitucional tan sols en cas de violació del dret fonamental a la jurisdicció. Per tant, en afirmar el Ministeri Fiscal en el seu escrit de 5 de juny de 1997 que "estima que en el decurs del procediment sumari núm. 61-F/93 no s'han produït les lesions dels drets fonamentals que s'invoquen" i en reiterar el Ministeri Públic en el seu escrit de recurs de súplica de 23 de juliol de 1997 que "si bé volent fer arribar a aquest Tribunal el seu criteri jurídic de què realment no estimava que s'haguessin produït aquestes lesions", no es compleixen els requisits per a la interposició del recurs d'empara que estableix l'article 102 c) de la Constitució. Per aquesta raó el Tribunal Constitucional no pot procedir a l'admissió del recurs d'empara 97-2-RE.

DECIDEIX :

Primer

Rebutjar el recurs de súplica presentat pel Ministeri Fiscal.

Segon

Notificar el present aute al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia disset de setembre de mil nou-cents noranta-set.

François Luchaire

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

Magistrat

Magistrat